

PORTRÆT: PORTRÆT: PORTRÆT:

Mia i farver

Et portræt af Mia Nelle Dröschler

Af Ida Aakerlund
kunstgal@gmail.com

Mia Nelle Dröschler er uddannet multi-mediedesigner for derefter at have sat sine spor på Kunstakademiet i København og dernæst på Goldsmiths College i London 2007-2010. Efterfølgende har hun boet i London og Glasgow frem til 2014 med mange spændende gruppe- og soloudstillinger og udsmykninger bag sig. Siden hjemkomsten har Mia været i fuld aktivitet, for som den ildsjæl hun er, har hun bl.a. deltaget i gruppeudstillingen "Lige i Skabet" med Svends Bibliotek og "The Human Body" til Viborg Billboard Festival 2015.

Guldsmeden som symbol
Netop nu bidrager hun til metroudsmykningen ved Sortedams Søen med værket "Under Overfladen er Himlen altid Blå". Dette gigantiske værk kan næsten ses som en manifestation på Mia som kunstner. Mias fire guldsmede er landet på søen, hvor grænserne mellem himlen og rummet under vandet byttes rundt, og på underfundig vis finder guldsmeden sammen i vandspejlene. Udsmykningen kan derfor ses som symbol på Mia som kunstner, idet hun nu med sin installation udvider søerne og ophæver tidsfølelsen. Som rum i byen fungerer søerne som over-

gange, som forbinder vand og land. I netop denne oase på dette sted ved et grønt hegn og en smuk bro kan alverdens strøtanker finde dvale eller aktiviseres. På sælsom vis har Mia med sine tanker og kunst set ned i vandets dyb. Værket indtænkes som en installation i en naturlig forlængelse og videreførelse af de rum, der allerede er til stede af fysiske såvel som mentale opladninger.

Poesievents

Mia kan beskrives som en skøn farverig guldsmed, der er landet ved søerne med sin poesi og sit talent, der er forædlet igennem års intense studier. Installationen tænkes som et kunstevent, hvor man kan interagere med værket. På samme vis bliver Mia en naturlig forlængelse af sine drømmelandskaber. Hun bebor dem og dvæler i og ved dem. Hun begiver hun sig ind i det indre, som en opdagelsesrejsende, med minder intakte og med en ærlighed, der rammer en spontanitetens nerve og noget tidsløst. Fire søndage i juli har Mia kunne opleves med fire inviterede kunstnere til poesievents med værket i baggrunden. I sommerstemninger har den besøgende kunne snige sig ind i en kunstnerisk performance, hvor ord for Mia har taget krop.

Mia Nelle i farver

En vej ind til Mia som kunstner er at besøge Borneos jungle. Et ophold dér

Under the shadows.

efter endt uddannelse på Goldsmiths blev grundsættende for hendes kunst. Som hun selv har udtalt væltede ord og billeder ind i hende i et kaos af overvældende indtryk som en åben kanal til det indre. Her overgav sindet sig til naturen og til en spontan søgen og filosofien. Borneo blev på mange punkter den inspiration, der forbandt det surrelle drømmelandskab og sprog, der har rumsteret i Mia siden barndommen. En egenartet sfære sammenvæves i det bevidste og det ubevidste med tråde til det symbolske spirituelle plan. I meditation, fantasi og i poesi spinder kunstneren livstråde sammen i frodige former og pastose strøg. Man er ikke som beskuer i tvivl om, at Mia har bevaret det indre barns fascination af det gådefulde.

Motiverne

Et flittigt brugt motiv er junglen med alverdens fauna, der som et slags ingemandssted står for det uberørte, det oprindelige og det vilde, der ikke må glemmes. I sameksistens med dyret og med naturen folder der sig en mangfoldighed ud som drømmescenarier, der iscenesættes på rørende vis. Ofte lader Mia isbjørnen vokse frem som et portræt, der er livsklogt, viljestærkt og smukt, der skal passes på. Isbjørnen kan lede tanker på Willumsens triologi om Himmeligåden, "Tizian Døende". Mias isbjørneportrætter er vokset ind i junglens vækster. Dyret bliver symbol på urkraften, det vitale, men kan samtidig ses i et sårbart øjeblik, hvor den eftertænksomt, måske endda ensomt, skuer ind i fremtiden eller endda ind i døden eller rummet. Den befinder sig i et rum, hvor den både kan svømme og flyve på en himmelfart som løftet ud af sine naturlige omgivelser. Som mennesket er isbjørnen søgende. I malerierne kan ligge en samfundskritik, for hvis vi ikke passer på klimaet og på dyrene, så kan vi bogstaveligt talt ikke ånde frit eller leve i naturlige bæredygtige miljøer. På samme måde som Willumsens triologi bindes mysterier sammen i et monumentalt, udfordrende og bevægende motiv, der berør beskueren i et spejlende indre stemningsunivers. Ligesom Mia er et unikt sprudlende menneske, så kan isbjørnen vise, at den rummer stjernehimlen i sig, selvom den har trodset sit naturlige miljø og på underfundig vis er fanget i junglen.

I Mias værker skyder nutid, fremtid og fortid sig ind i fortællinger, der med romantiske anelser lever side om side med elegant vildskab i sitrende impulser, der forbinder det indre med det ydre i intenst nærvær, der udvider os som mennesker.

Under overfladen er himlen altid blå, 2 x 80 meter.